www.ziarulevenimentul.ro/stiri/reportaj/naruiti-de-orgoliile-politice-ale-comunismului--216215.html

evenimentul
REGIONAL AL MOLDOVEI
Iasi | Bacau | Botosani | Neamt | Suceava | Vaslui

Like Share Be the first of your friends to like this.

Viaţă de coşmar în Suedia pentru o familie expulzată de Ceauşescu

Năruiţi de orgoliile politice ale comunismului

FOTO

Mărime font - +

O familie care îşi doreşte să se întoarcă pe plaiurile moldoveneşti trăieşte de zeci de ani necazuri provocate de orgoliile politicii comuniste * îndrăzneala de a protesta împotriva regimului comunist în 1987 i-a costat scump pe membrii familiei Nichiforiuc, expulzaţi politic şi abandonaţi apoi în Suedia * la acea vreme, aceştia aveau un copil de şapte ani, care a fost la un pas de a fi asasinat şi care a fost batjocorit şi bătut în şcolile din Stokholm * după 30 de ani, fiul lor a devenit şi el tată, iar blestemul familiei continuă cu ameninţări de răpire a fetiţei acestuia, care în prezent

Alte titluri din evenimentul > REPORTAJ

- EXCLUSIV Cele mai ascunse dorinţe ale cuplurilor ieşene
- Un proiect care poate schimba faţa Iaşului
- Bunătăţi pascale din Bucovina
- „Aş vrea să mă fac actor, dar mi-ar plăcea şi să ajung pe Lună”
- Aurul alb din inima Moldovei FOTO
- Un secol de istorie la Muzeul „Vasile Pârvan” FOTO
- Povestea tânărului care a „gonit printre continente“ FOTO
- Iaşul virtual, între fantomele trecutului şi frustrările prezentului
- Sfinţii Botoşaniului
- Poveşti de dragoste din lumi diferite
- EXCLUSIV FOTO/VIDEO: O zi în cea mai modernă sală de operaţie din Iaşi FOTO
- FOTO/VIDEO Istoria neştiută a celei mai frumoase biblioteci din lume
- Mica Unire în paginile istoriei
- Popasurile lui Mihai Eminescu prin Neamţ FOTO
- Sunetele unei partituri „mute”
- O noapte în infernul UPU de la „Sfântul Spiridon” FOTO
- Emblema tradiţiilor din Moldova -Ursul de la Dărmăneşti FOTO EXCLUSIV
- Primiţi Cerbul de la Pârcovaci?
- Cum e să fii hipster în Moldova
- Operaţiunea „Maidanezul”! FOTO/ VIDEO
- Vindecă oamenii cu puterea Soarelui
- Tradiţii păgâne în Noaptea Strigoilor
- De veghe în templul crizantemelor
- Superstiţii şi credinţe populare
- O lume percepută prin atingere!
- Povestea dansatoarei de la Şcoala de Surzi
- Şcoala deţinuţilor

locuieşte la bunici, în Suedia * autorităţile române, parcă netrezite de palma democraţiei dată acum 25 de ani, încurajează şi în prezent măsurile ostile impuse de regimul comunist asupra unor oameni care nu au cerut decât un trai mai bun

O familie provenită de pe plaiurile bucovinene, care şi-a încercat traiul în Iaşi, a suportat o viaţă de coşmar provocată de orgoliile a două ţări. Trasă din strămoşii lui Nechifor Lipan, „eroul absent" al romanului Baltagul, soţii Nichiforiuc au ajuns captivi unui stat scandinav din cauza politicii româneşti. Povestea lor este reală şi mult mai cutremurătoare decât opera lui Sadoveanu, presărată cu tentative de omor şi răpiri, peste care s-au aşternut ca un strat de mucegai nenumăratele boicoturi provocate de statul român şi Suedia. Un vis urât, dar cât se poate de real, al celor doi soţi şi al urmaşilor lor, durează de mai bine de 30 de ani fără nicio rezolvare. Originari din Suceava, Vasile Nichiforniuc şi soţia lui n-au realizat că viaţa lor urma să capete o întorsătură cruntă spre finalul apogeului epocii comuniste din România. Cei doi soţi şi copilul lor, care în noiembrie 1897 avea vârsta de şapte ani, s-au aflat în locul nepotrivit la timpul nepotrivit. **„În 15 noiembrie 1987 a fost revolta de la Braşov. A doua zi am protestat pe Calea Victoriei împreună cu soţia şi copilul meu, pentru că erau probleme în partid. Ceauşescu era însoţit de dictatorul din Etiopia atunci, noi ne-am pus înaintea coloanei oficiale. Când ne-a văzut, Ceauşescu s-a supărat foc, nu i-a venit să creadă. Imediat l-a pus pe Tudor Postelnicu, pe vremea aceea ministru de Interne, să ne urce în a treia maşină din coloană, ne-a dus la comitetul central iar acolo ne-a interogat mai bine de două ore iar apoi ne-a dus la securitate**", povesteşte Vasile Nichiforiuc. De aici a început unul din cele mai mari acte de persecuţie a regimului comunist asupra propriilor membri, care nu au scandat pe Calea Victoriei împotriva lui Ceauşescu, ci au cerut doar respectarea principiilor esenţiale pe baza cărora funcţiona Partidul Comunist. În 1984, Nichiforniuc şi-a pierdut cetăţenia, după un alt protest împotriva regimului, în care a cerut excluderea din partid. Existau nemulţumiri legate de posturile care se dădeau prin „legea nepotismului" în Direcţia de Construcţii Industriale. Pentru îndrăzneala lui a fost chemat la Securitate şi doar datorită prezenţei soţiei lui a scăpat de tortură şi „ciomăgeală", aşa cum povesteşte Nichiforiuc. De atunci şi până în 1987, statul român nu i-a mai oferit de muncă. **„După anchetă ne-a dus la Topoloveni, ne-a ţinut o săptămână la un cumnat de-al meu. Eu am ameninţat că mă duc din nou la Ceauşescu, auzind că Postelnicu a spus că vom fi expulzaţi. Când ne-au văzut că am pornit pe dealuri cu soţia şi copilul, au trimis un elicopter, ne-au luat de acolo şi apoi ne-au dus la Piteşti. Au spus că ne dau paşapoarte turistice, dar de fapt erau paşapoarte fără cetăţenie. Aveam 70-80 mii de lei, bani strânşi, cu care am trăit din '84 până în '87. Eu lucram ca inginer constructor până în '84, apoi nu ni s-a dat de lucru. Ne-au urcat în tren, ne-au condus până la Berlin. Pe atunci erau trenuri Bucureşti - Berlin. Noi am avut bilete spre Oslo"**, îşi aminteşte Vasile Nichiforiuc. Pentru aceşti oameni, expulzarea însemna părăsirea ţării fără bani, aproape echivalentă cu o condamnare la moarte. **„Noi am avut viză pentru Norvegia. Greşeala noastră a fost atunci când am intrat pe teritoriul Suediei. Legile convenţiei de la Geneva spuneau că, în prima ţară în afara lagărului comunist trebuie să ceri azil politic. Noi am avut viză la Viena, dar nu am continuat drumul către Bratislava şi ajungeam în Austria, fiind foarte obosiţi după stresul securităţii am continuat către Oslo. Constat, după 30 de ani, că am făcut o greşeală"**, mai spune Nichiforiuc. Când au ajuns în Suedia, autorităţile au fost extrem de reticente din cauza vizei şi a problemelor aferente trecerii teritoriului către Norvegia. Singura legătură prin care familia Nichiforniuc ar fi avut-o către Oslo era pe cale aeriană, de la Berlin, însă statul german a refuzat să le schimbe banii românești în mărci.

VIDEO: Un vot pentru un pahar de rachiu!
Vindecătorii de suflete
Dovezile vii ale minunilor Sfintei Parascheva - FOTO/VIDEO
Locuri din Iaşi care trezesc coşmaruri - FOTO
Maşinile de epocă, visul colecţionarilor din Moldova
Povestea studentei care a învăţat economie la Sorbona
Vezi si celelalte :152 stiri

Ultima ora

Zboruri către Torino Caselle 12:00

Dezmăţ la ceas aniversar 12:00

Simona Halep la Madrid: Data si ora primului meci 11:45

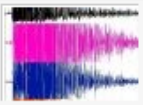

Contracepţie în comunităţile de rromi 11:30

Datornicii au liber la eşalonări 11:00

Muşcaţi de căpuşe la grătar 11:00

Provocare pentru montagnarzi 11:00

Când liberalii se cred altceva decât sunt... 11:00

CUTREMUR VRANCEA, 2 mai. Ce magnitudine a avut 10:43

Meteo: Vremea se strica - ploaie si temperaturi scazute 10:41

Mănânci această legumă de două ori pe săptămână si esti fumator ai scapat de 10:36

Copii şi nepoţii, ameninţaţi cu omor şi răpire

La Stockholm au ajuns pe la 4 dimineaţa, după care au mers la serviciile sociale, iar apoi au fost cazaţi la un hotel. După trei luni au primit viza şi de aici a început calvarul. La scurt timp după expulzarea familiei Nichiforiuc, ambasadorul Suediei la Bucureşti, Gustav Binder, vărul regelui Carl Gustav al 16-lea, a fost respins de Ceauşescu pe motiv de incompetenţă. De aici a pornit războiul orgoliilor, în care familia Nichiforiuc a fost victimă. Unul dintre efecte a fost refuzul statului român de a-i da viză de emigrare în Suedia. De cealaltă parte, statul suedez nu le-a dat loc de muncă. **„Autorităţile suedeze m-au pus să caut mii de locuri de muncă fără să fi fost chemat vreodată la un interviu. Trebuia ca eu, împreună cu soţia, să caut 20-25 locuri de muncă în fiecare lună, dar nimeni nu ne-a chemat la interviu. Legea suedeză prevedea că, dacă vrei să ai asistenţă socială trebuie să arăţi că ai participat la interviuri, ceea ce era imposibil pentru noi. Pentru că vărul regelui a fost expulzat de Ceauşescu, familia regală a făcut tot posibilul ca noi să nu primim serviciu”**, a povestit Nichiforiuc. În Suedia, a lucrat ca paznic apoi poştaş, de unde a fost dat afară în momentul în care a refuzat cetăţenia suedeză, iar soţia lui a avut acelaşi destin. Dintre toţi, cel care a avut de suferit a fost copilul, care atunci avea şapte ani. Liviu Nichiforniuc, nu a apucat să facă niciun an de şcoală în România, el pierzând cetăţenia română la vârsta de patru ani. În 1994, părinţii s-au întors pentru prima dată în ţară pentru a-l înscrie la un gimnaziu dar nu au reuşit. **„Nimeni nu a vrut s-l primească ori să ne dea chirie, nici la Suceava şi nici la Bucureşti. După şase luni, a trebuit să ne întoarcem înapoi în Suedia, acolo unde aveam deja rezidenţă permanentă”**, explică Nichiforiuc. Din acel moment, siguranţa familiei în Suedia a fost pusă în pericol. Şcoala generală pentru Liviu a fost un iad. În 1997, un tânăr care semăna leit cu copilul familiei a fost ucis chiar de un fost elev cu care Liviu avea probleme. **„Trebuia să ajung la o festivitate şcolară, dar eu şi părinţii am considerat că e mai bine să stau acasă, pentru că oricum nu cunoşteam pe nimeni. A doua zi am văzut în ziar crima, iar băiatul acela semăna foarte bine cu mine. I-au băgat cuţitul în spate. Începând cu ziua următoare nu am mai mers la acea şcoală, am vrut să mă mut la alta. La acea vreme, Direcţia Şcolilor** *(instituţia similară inspectoratelor şcolare din România, n.r.)*, **nu mi-a aprobat transferul, pentru că nu existau motive reale de pericol. Au încercat să mă omoare, dar ăsta nu era motiv să mă mute la altă şcoală”**, ne-a spus Liviu Nichiforiuc, copilul familiei, care a devenit, la rândul său, părinte. Acesta îşi aminteşte că la Stockholm a fost la trei şcoli diferite, dar peste tot a fost batjocorit şi bătut de elevi, pentru că era de naţionalitate română. În prezent, Liviu Nichiforiuc are o fetiţă de cinci ani, rezultată în urma unei căsnicii care s-a finalizat cu divorţ. De opt ani de zile a căutat de muncă în Suedia şi nu a primit nimic, fără a avea nicio vină în tot acest conflict al orgoliilor politice. La sfârşitul anului trecut, el s-a întors în ţară pentru a-şi găsi de muncă, fără succes până acum, iar fosta soţie nu mai locuieşte în Suedia. Din aceste cauze, recent, statul scandinav le-a dat o nouă lovitură cruntă, când a scos fetiţa din evidenţa populaţiei. **„Am dat declaraţii şi la notariat, şi la ambasadă, că fetiţa rămâne în continuare în Suedia cu bunicii, care locuiesc acolo. Eu nu am buletin românesc, am buletin de Suedia, drept urmare, tot în Suedia am domiciliul. Au trecut-o pe fetiţa mea cu domiciliul la Strasbourg, la Caritas din noiembrie anul trecut, când am anunţat că părăsesc Suedia. M-am trecut acolo cu adresa, ca să nu fiu urmărit atunci când vin în România. Fetiţa locuieşte de patru ani consecutiv la bunici, trăieşte din pensia lor şi nu primeşte alocaţie de la stat”**, povesteşte Liviu Nichiforiuc. Acesta îşi aminteşte că în 2010 a venit în România pentru vaccinul fetiţei, iar în 2011 statul suedez a refuzat să recunoască vaccinul românesc şi voiau să îl facă din nou, ceea ce ar fi însemnat doză dublă. Familia fetiţei a refuzat vaccinul, care putea pune în pericol viaţa copilului. **„Eu nu pot lăsa fetiţa singură nici măcar în faţa blocului, pentru că există pericolul să o fure. În Suedia dispar între 20 şi 30 de copii mici, în fiecare lună. Ea, dacă în acte locuieşte la Strasbourg, ar fi cu atât mai uşor să o răpească. Conform legii suedeze, dacă fetita ar fi avut cetăţenie suedeză, fără alocaţie ori fără venit, atunci autorităţile ar fi putut să ia copilul forţat, de aceea vreau să fac tot posibilul să-i ofer fetiţei cetăţenie**

Ajutor pentru tinerii afaceriști 10:30

Horoscopul de weekend, SAMBATA, 2 MAI 2015 10:29

Prea v-ați jucat cu ocaziile 10:24

Surprize mari la turneul lui Tiriac de la Madrid: Ce semifinale am putea 10:24

Liga 1: Programul, arbitrii si televizarile meciurilor de 10:21

română, pentru că atunci ei nu pot face nimic, ar avea probleme cu legile europene”, ne-a spus Vasile Nichiforiuc.

Statul român nu-i primeşte înapoi

Familia Nichiforiuc crede că, de la întoarcerea recentă în România, una din instituţiile care le pune piedici în orice realizare ar fi chiar SRI. Aceştia spun că au luat contact cu mai mulţi oameni din anturajul familiei, care se tem nu doar să-i ajute la angajare, dar nici nu-i pot primi în chirie. **„Cea mai mare problemă pentru mine este că nu am buletin în România. Suedia nu vrea să-i dea alocaţia fetiţei, ceream alocaţie în România. Apoi, mi se deschideau porţi la locurile de muncă, pentru că şi asta este o problemă. Am fost angajat trei zile la o firmă în Iaşi, apoi am fost dat afară din cauza asta”**, explică Liviu Nichiforiuc. **„Am cerut ajutorul unor apropiaţi pentru angajare, şi ni se spunea că riscă să-şi piardă serviciul din cauză că am plecat politic din România. Cred că aici e implicat şi SRI”**, a completat, Vasile, tatăl lui Liviu. Tot el spune că statul român se face responsabil de un jaf la locuinţa lor din Rădăuţi. Prejudiciul nu a fost niciodată recuperat, iar hoţii nu au plătit nici până astăzi pentru fapta lor. **„În iulie 2012 am protestat la Strasbourg, pentru că am ajuns să am o pensie mică şi o să protestez şi împotriva statului român, pentru că în acelaşi ani, hoţii mi-au spart casa din Rădăuţi. La Tribunal, hoţii au spus că au predat bunurile Poliţiei de Frontieră şi Poliţiei Locale. Cele două instituţii nu au recunoscut niciodată că au intrat în posesia lor. Am înţeles că hoţul ar fi fugit în Anglia. Am cerut extrădarea lui, iar statul român s-a opus. În 2010 am anunţat că, în data pensionării, o să mă întorc în România. Locuinţa există în aceeaşi stare din 1990. Aşadar, s-a pus la cale un jaf, pentru ca noi să nu mai avem bani să ne putem întoarce în ţară”**, a completat Vasile Nichiforiuc. Întreaga familie este convinsă că atât autorităţile suedeze, cât şi cele române, le urmăresc activităţile pas cu pas. Aceştia spun că, lunar, primesc informări prin care sunt întrebaţi când se întorc în Suedia, ori în alte cazuri, trimiterea unor plicuri de la Iaşi către Suceava durează mai bine de o lună, iar telefoanele scot zgomote ciudate. În prezent, tânărul Liviu s-a stabilit temporar în Iaşi, unde încearcă să-şi găsească un loc de muncă. Spune însă că nu poate din cauza autorităţilor, care îl împiedică să obţină buletinul românesc. Tatăl lui, Vasile, venit doar ocazional în ţară, se va întoarce în Suedia. **„Din pensia mea, eu plătesc 720 euro chiria în Suedia, iar din restul de bani, 300 de euro lunar îi dau lui Liviu, pentru perioada în care va rămâne în ţară”**, a încheiat Vasile Nichiforiuc, oftând cu regret la plecarea din ţara care l-a alungat în urmă cu 25 de ani către cea a care i-a năruit viitorul, nu doar lui, ci întregii familii.

Data publicarii: 02/05/2015

Autor: Andrei Dascalu

Alte poze din articol

